

[Justitsministeren]

tilgængelige eller den registrerede eller den, der handler på hans vegne, har meddelt samtykke hertil.«

Afgørende for, om videregivelse af oplysninger til vejvisere er i overensstemmelse med reglerne i lov om offentlige myndigheders registre, er efter registertilsynets opfattelse, om de oplysninger, der efter forskrifterne må videregives, kan anses for offentligt tilgængelige. I bemærkninger til lovforslagets § 15 (lovens § 16) anføres følgende om, hvornår oplysninger kan anses for offentligt tilgængelige:

»Endvidere må efter stk. 1 videregives oplysninger, der i forvejen er offentligt tilgængelige. Det gælder således oplysninger, der i medfør af lov, forskrifter, der er fastsat i henhold til lov, eller andet særligt retsgrundlag, er gjort offentligt tilgængelige, f. eks. ved indrykning i Statstidende, eller i tilfælde, hvor offentliggørelsen af de pågældende oplysninger indgår som et nødvendigt eller sædvanligt led i den aktivitet, som oplysningerne vedrører, som f. eks. udgivelse af postgiro-, telexbøger og lignende.«

§ 1 i lov om folkeregistrering indeholder følgende bestemmelse:

»§ 1. Folkeregistrene føres ved kommunalbestyrelsens foranstaltninger. Udgifterne ved registrenes førelse påhviler kommunerne.

Stk. 2. Reglerne om registrenes førelse og om tilsyn hermed samt om registrenes indbyrdes samarbejde fastsættes af indenrigsministeren. Denne fastsætter tillige regler om adgangen til at få oplysninger fra registrene samt om betalingen herfor.«

Indenrigsministeriet har i henhold hertil fastsat bekendtgørelse nr. 296 af 22. juni 1979 som ændret ved nr. 439 af 9. oktober 1980 om folkeregistre. Bekendtgørelsen indeholder bl. a. bestemmelser om, i hvilket omfang der kan videregives oplysninger fra folkeregistrene til private. Efter bestemmelsen kan der til enhver bl. a. videregives oplysninger om navn og adresse, medmindre denne er beskyttet.

Det er på denne baggrund registertilsynets opfattelse, at oplysninger om navn og adresse må anses for offentligt tilgængelige. Oplysningerne kan således videregives uden den registreredes samtykke efter bestemmelsen i § 16 i lov om offentlige myndigheders registre.

Registertilsynet skal henlede opmærksomheden på, at det forhold, at en oplysning an-

ses for offentligt tilgængelig, ikke nødvendigvis medfører, at oplysningen uden videre kan videregives som såkaldte masseoplysninger fra en offentlig myndigheds register. Registerloven er en rammelov, hvor forskrifterne for de enkelte registre kan indskrænke lovens rammebestemmelser. Dette betyder, at forskrifterne kan indeholde bestemmelser, der begrænser adgangen til at videregive oplysninger, der er offentligt tilgængelige. Der må derfor også for sådanne oplysninger foretages en vurdering af formålet med videregivelsen overfor de beskyttelsesværdige interesser.

Forskrifterne for de fælleskommunale folkeregistre fastslår under henvisning hertil, at det er den registeransvarlige myndighed, d.v.s. den enkelte kommunalbestyrelse, der afgør, om oplysninger fra folkeregistreret skal videregives til vejviseropgaven. Af samme grund indeholder forskrifterne en bestemmelse, hvorefter borgerne i kommunen ved henvendelse til kommunen kan anmode om ikke at blive optaget i den lokale vejviser.

P. R. V.

Jørgen Paulsen

Spm. nr. 1304

Til *ministeren for skatter og afgifter* (29/7 81) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Ministeren bedes oplyse, hvilke varegrupper der i en tid med prisstigninger og real-lønstilbagegang kan pålægges yderligere afgifter, uden at beskæftigelsen lider derunder, og uden at det medfører lønpres, men bevarer statens provenu af afgifter.«

Begrundelse

Ministeren har udtalt, at der ikke tilsigtes egentlige afgiftsstigninger, men alene justeringer, der fastholder skattetrykket uændret.

Det er af betydning at få oplyst, hvilke varegrupper der ud fra spørgsmålets forudsætninger kan pålægges øgede afgifter.

Besvarelse (4/8 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):